

op bed lagen. Hulp was niet te krijgen en moesten soms velen zo maar wat slepend hun allernoodzakelijkste werkzaamheden doen.

En wij zaten in spanning te wachten op ons tweede kindje. Ik kreeg zelf ook die ziekte, zij het gelukkig in lichte mate, maar mocht toch van de dokter niet naar buiten. Hoe moest dat dan gaan als het kindje zou komen? gelukkig hadden we een goede baker, weer de oude Coba Koster, de Kok en

zij kwam nog al eens kijken, daar ze zelf gelukkig goed was. Daar ze toch recht tegenover woonden was het zeer gemakkelijk. Eindelijk op 23 oktober was het zo ver en werd haar een meisje geboren. Er kwamen twee dokters tegelijk, want Dr Geill kwam ook nog eens mee samen met Dr Hondelink. Maar het ging gelukkig alles goed en wij waren zeer verblijd, temeer omdat het nu een meisje was. Ik was dus de oude Kees en zij het oude Pietje. Aangeven op het Gemzenthuis mocht ik niet van de dokten en toen heeft Coba het maar gedaan. Zij moest op een afstand van wel 3 of 4 meter van de secretaris blijven staan zo bang was hij voor besmetting van de griep. Gelukkig was ik gauw beter en kon mijn werk weer gaan doen. Buiten was er toch niets meer te doen, dus was ik toch altijd binnen.

Begin november begon die gevreesde ziekte af te nemen en had de engel des doods zijn uitgetrokken zwaard in de schede gestoken daar er vele honderdduizenden door zijn weggemaaid. In ieder geval de grote spotters met die ziekte waren hun mond gestopt of zelf weggerukt.

Wij waren door Gods goedheid alle weer beter en ook in onze familieën was geen enkel slachtoffer gevallen. Ook geen nadelige gevolgen er van over gehouden, hoewel zulks bij velen het geval wel was,

Intussen was de oorlog geëindigd, daar op 11 november de vrede getekend was in een bos ergens in Frankrijk. De Duitse Keizer hadden ze weggejaagd en was in Nederland aangekomen en ook hier in Nederland was het oproerige element goed in actie. Het was in die woelige Novemberdagen dat evenals in Duitsland de revoltie hier was uitgebroken en dat ook hier trachtte ons oude Oranjehuis weg te jagen. God had het anders voorzien en tot op heden staat het er nog en zijn ze nog bij ons. Het volk was nu nog vaster aan zijn Koninklijk huis verbonden. Er zijn talrijke boeken daarover geschreven. Ik ga hier dus niet verder op in.

De demobilisatie werd dus officieel afgekondigd en ik kreeg het navolgende bewijs toen ik moest af gaan zwaaien naar Kruiningen, waar naar ik in die tijd van mijn buitengewoon verlof nog was overgeplaatst. Stelling Zandijk.

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

Bewijs van vervulden dienst, bij den landstorm uitgereikt aan Van Velzen, Cornelis geboren te Krabbendijke, den 15en Februari 1889 in de gemeente Krabbendijke, ingeschreven staande in het inschrijvingsregister v/d landstorm model I jaarklasse 1909 onder volno. 3 die de 1sten Mei 1917 in werkelijken dienst werd gesteld uit de gemeente Krabbendijke als landstormplichtige vg A in de positie gelijk gesteld met rang van kannonnier en den 19e nov. 1918 wegens volbrachten (voorshands) werkelijken dienst (Demob.) huiswaarts is gezonden.

Te Willemstad, den 30 en November 1920.

De Commandant,

2-II-4e-R.Vg.A.

F. Kôhlbrugge.

Dit bewijs kwam dus pas twee jaar later.

Ik ben dus naar huis gezonden, waarover ik geen spijt betoonde. Kreeg nog al die dagen dat ik met verlof was geweest achterstaalige soldij en kost.